

'Muren eruit en klassen los'

De Ten Darperschoele in Wapse werd al eens met sluiting bedreigd. Reden: de terugloop van het aantal leerlingen. Maar opheffing van de basisschool werd voorkomen. Met 'persoonlijk onderwijs' hoopt de school zich van een toekomst te verzekeren én te groeien.

JOLIE BENNEMA

De basisschool Ten Darperschoele in Wapse telt 39 leerlingen. Ze zijn verdeeld over verschillende combinatieklassen. Zo is er een groep 1/2/3, een groep 4/5/6 en een groep 7/8.

Maar nog dit jaar komt daar verandering in. Een werkgroep met daarin leerkrachten en ouders ontwikkelde een nieuwe onderwijsvorm. Dit betekent dat straks alle leerlingen door elkaar zitten, ongeacht hun groep en leeftijd.

De kinderen zijn straks te vinden in de samenwerkruimte, de stilte-ruimte of de instructieruimte. Dat hangt af van waar ze op dat moment mee bezig zijn.

Hoe het onderwijs op de openbare basisschool in Wapse er precies uit komt te zien, wordt samen met leerlingen, het docententeam en ouders bepaald.

Jet Schuijt is een van de ouders in de werkgroep, die in het leven is geroepen om de nieuwe onderwijsvorm te verkennen. „Als school ben je straks echt onderscheidend. We kunnen zo de school behouden, zonder naar twee combinatieklassen met vier groepen te moeten. Dit is echt een prima oplossing. Eigenlijk creëren we als school een eigen concept.”

Daar kan ouder Samantha Tiemens zich goed in vinden: „Het kan en moet anders. Daarnaast is het heel leuk om te kunnen meedelen.”

Volgende week organiseert de basisschool een nieuwjaarsborrel waar de werkgroep de plannen aan ouders presenteert. Daarna is het woord aan hen: „Ze mogen er echt wat van vinden”, benadrukt directeur Margreet Langen. „Zonder de

Temidden van leerlingen van de Ten Darperschoele in Wapse bekijken schooldirecteur Margreet Langen en leerkracht Freek van Iersel een filmpje over gepersonaliseerd onderwijs. FOTO GERRIT BOEF

ouders kunnen we namelijk niet blijven bestaan.”

Het is de bedoeling dat de school over een paar maanden overgaat op gepersonaliseerd onderwijs, of – zoals ze het in Wapse noemen – persoonlijk onderwijs.

„We vonden de term persoonlijk onderwijs beter passen”, legt directieondersteuner en leerkracht Freek van Iersel uit. „Tot aan de zomervakantie kijken we hoe het in de praktijk werkt en hoe we het verder kunnen ontwikkelen, zodat we na de zo-

mer volledig over kunnen gaan.”

Na de voorjaarsvakantie start de basisschool met de eerste stap. „We laten straks de klassenindeling los en verdelen de kinderen over twee basisgroepen”, legt Langen uit. „In die basisgroep starten ze de dag en sluiten ze weer af.”

Tussendoor werken de leerlingen volgens een persoonlijke dagplanning. „Muren eruit en klassen los”, vat ze samen.

Anderhalf jaar geleden telde de school 53 leerlingen en was het

voortbestaan allesbehalve zeker. De stichting waar de school onder valt – Talent Westerveld – wilde de Ten Darperschoele laten fuseren vanwege het kleine aantal leerlingen.

Een samenvoeging en sluiting van het pand in Wapse werd voorkomen, waardoor de school dit jaar toch het 225-jarig bestaan kan vieren. Inmiddels zijn er 39 leerlingen en het lijkt erop dat dit aantal volgend jaar stabiel blijft.

De doelstelling van de nieuwe onderwijsvorm is dan ook tweeledig.

'Persoonlijk onderwijs zou zeker een oplossing voor krimp-scholen kunnen zijn'

De school wil naar eigen zeggen het „mooiste onderwijs” geven, maar ook aan de toekomstbestendigheid werken. „We hopen hiermee nog meer leerlingen – ook uit omliggende dorpen – aan te trekken”, licht Langen toe.

Is gepersonaliseerd onderwijs daarmee ook een oplossing voor scholen in dezelfde situatie? De directeur denkt kort na: „Ja. Het zou zeker een oplossing voor krimp-scholen kunnen zijn. Belangrijk is wel dat je het hele team meekrijgt en je blijft ontwikkelen. Als je blijft hangen, is je school sowieso ten dode opgeschreven.”

En hoe de Ten Darperschoele er over vijf jaar uitziet? Na een korte stilte geven ze alle vier eerlijk toe dat nog niet te weten. „We moeten volgend jaar een schoolplan schrijven voor de komende vier jaar. Maar waar we dan staan weet ik echt niet. Vier jaar geleden wisten we ook niet dat we dit gingen doen”, licht Langen toe.

„Vier jaar geleden werd zelfs niet eens gedacht dat we nu nog zouden bestaan”, zegt Schuijt lachend.